

HANS PAUL CITY

(Stručná historie hanspaulského hudebního hnutí)

Hanspaulka - pův. jedna z největších a nejvýznamnějších dejvických usedlostí, dala pojmenování celé čtvrti, vyrostlé ve 20. letech 20. století na jejích bývalých pozemcích. Hans Paul Hippmann, po kterém je nazvána, zbudoval po r. 1733 velké obytné stavení uprostřed hospodářských objektů. Jednopatrový zámeček, jak jej známe dnes, pochází z r. 1745, další přestavby 1823-1845 a v pol. 19. stol. Po 1948 depozitář archeologických sbírek Musea hl. m. Prahy.

(Ctibor Rybář a kol. : CO JE CO V PRAZE, 1989)

Hanspaulka je hezká a dodnes klidná vilová čtvrť s funkcionalistickými prvky v Praze 6 na kopci, který se tyčí nad dolními Dejvicemi, Evropskou třídou a Šáreckým údolím. Zelený dojem pěstěných zahrad umocňují místní parky a na svazích Tiché Šárky lesní porosty místní chráněné oblasti. Většina domů pochází z 20. a 30. let dvacátého století, avšak dostavba různých pitoreskních zákoutí trvá dodnes. Původní obyvatelstvo bohatších středních vrstev bylo v průběhu poválečných změn doplněno o komunistické státníky, socialistické důstojníky a různé další prominentní složky bývalého režimu. S Hanspaulkou byly a budou spojovány různé slavné osobnosti od Lídy Baarové, gen. Eliáše přes Jana Kodeše až po A. Indru, L. Štrougala a V. Klause, který zde dočasně dlel v místní vládní vile.

Nebydlí zde ale jen prominenti. Obyčejní kluci z Hanspaulky v poslední čtvrtině 20. století dvakrát v širokém měřítku a nadlouho ovlivnili životy tisíců svých vrstevníků : poprvé to bylo založením dnes již i mimo Prahu slavné Hanspaulské ligy v malé kopané, ve které dnes hraje již přes 600 týmů, a podruhé prakticky v téže době také vznikem hanspaulského hudebního hnutí.

Začátky : YoYo Band, Žízeň, Bluesberry

Tou dobou začíná normalizace, dveře sálů a sálků se uzavírají a se jmény klubů definitivně mizí z Prahy 6 skupiny Undertakers, Plastic People, Perpeetum Mobile, Sfings, Insanes, Company for Cremation a další. Nekontrolovatelné klubové pořady a hospodské tancovačky jsou nahrazovány řídkými, ale schválenými akcemi pod kontrolou SSM. Štafetu přebírají plesoví Beatings, místní idol gymnasistek Petr Tichý se skupinou Angels, později Markýz John. Tyto soubory se však s hanspaulským hnutím zcela mýjely. To platí vlastně i o pozdější ryze hanspaulské skupině B-Side vulgo Orchestrion - Dydovičova píseň *Bláznova ukolébavka* (Máš má ovečko dávno spát) byla jasně největším místním hitem celostátního formátu a její lidové formy slyšíme dodnes od lidí, kteří o autoru a skupině nemají ani potuchy.

Nepočítáme-li famózní skupinu Černé Ponožky, kde na počátku 60. let zpíval rokenroly tenisový mistr Aleš Moravec, a některé pokusy lokálního významu, pocházejí první záznamy o hanspaulských skupinách ze samého počátku 70. let, kdy sportovní bratři Richard a Vladimír Tesaříkové formují základy YoYo Bandu (Vláda hrál již v polovině 60. let s Lubošem Andrštem ve známé skupině Roosters), kdy na nejrůznějších místech občas vystupují Ivan Hlas s Ondřejem Hejmou jako skupina Žízeň s Olegem Langerem, J. Malíkem a J. Velebou-Hoganem a poté se je snaží napodobit Petar Introvič s Fandou Ouředníkem a občasnými hosty (J. Šimek, P. Melichar, J. Doksanský) jako prapočátek Bluesberry. Pomalu rostoucí tíha doby přináší do repertoárů jako hlavní hudební téma blues...

Společným jmenovatelem několika menších seskupení, která v té době nezávisle na sobě na Hanspaulce a v okolí působí, je hledání společné zábavy určité úrovně a přirozená touha po projevu. V zahradních restauracích (Stará Fara, Koblářka) se setkávají různé skupiny mladých lidí, kteří jsou schopni něco zajímavého vytvořit a jejichž snahou je svojí tvorbou pobavit ostatní. Domlouvají se všelijaké vandry, zájezdy na vodu i na kolech a další příležitostné akce.

Nejvýznamnější z nich jsou tzv. Babstocky (babské "woodstocky") neboli hudebně-literární festivaly na Babě. V romantickém prostředí u zříceniny viničního lisu na skále nad městem instalují Introvič s Páclm počátkem 70. let píáno s malou aparaturou, přívod proudu zajistí Introvič ze 200 m vzdálené stavby ! Občerstvení se dopravuje dvojkolákem ze Staré Fary. Pod zříceninou koncertuje skupina Žízeň v rozšířeném obsazení, zpívá Pepa Nos, duo Durman & Posejpal a YoYo Band alias bratři Tesaříci, svoje literární díla čtou Radvan Pácl, Jarda Linke, Ivan Poledňák a další. Dokonce se promítá krátkometrážní dokument pánů Poledňáka a Pácla, který - jak píše dobový samizdat Lógr - se značně surrealistickým nadhledem zobrazuje duševní rekreaci člověka. Na přilehlé louce polehává spousta více či méně nadšených posluchačů a věnuje se produkci,

popíjení i milování. Tehdejší jednoznačně nadšené až extatické dojmy postupem doby vyvanuly a dnes se pamětníci ani neshodnou ve kterých letech přesně se tyto památné akce konaly. Jednoznačně však ještě před velkým stěhováním do Houtyše. Jedno však utkvělo v paměti všem přítomným, a to náhlé ukončení druhé ze dvou bohulibých akcí prostřednictvím SNB neboli tehdejší policie a následné vyšetřování některých protagonistů na StB.

Houtyš

Stále více je cítit potřeba najít stabilní možnost k výměně názorů a presentaci vlastní hudební, písemné či grafické tvorby. Jednorázové akce neskýtají příslušné trvalé zadostiučinění. Hostinec Na Staré Faře jako přirozené místo setkání ztrácí většinu půvabu zrušením krásné zahrady s kaštany a tak i s ohledem na předcházející různorodé aktivity se za historický mezník vzniku hanspaulského hudebně-literárního hnutí se považuje výměna personálu v do té doby poklidném a zapomenutém hanspaulském suterénním hostinci U Tyšerů někdy na jaře roku 1976. Nový výčepní Miloš Řebíček je sympatický vousáč, jezdí ve starém volkswagenu a hlavně - vysílá na správné vlně ! S jeho svolením se ruší dosavadní zákaz kouření (zde je vidět, jak Hanspaulka předběhla dobu !), do levé zadní místnosti je od Vomáčků nastěhováno piáno a starý kontrabas a začíná se hrát. Ve velice krátké době pak zde dochází ke koncentraci zájmově příbuzných skupin, což se projevuje téměř neustálou hudební produkcí - kdo chce, ten hraje - a též značným zvýšením tržeb. I to bylo důležité.

Z tohoto neobyčejně plodného podhoubí tehdy ještě nevyrovnaných amatérů s neurčitými ambicemi se tvoří různé malé, většinou akustické hudební soubory různé úrovně a různé životnosti, s různými vedoucími a měnícím se obsazením. Ivan Hlas a Ondřej Hejma, v té době již známý z YoYo Bandu, spolu s legendárním otcem hanspaulského blues Hoganem Velebou jako trio Žízeň hledají tu správnou kombinaci vlastních a převzatých skladeb. Také Petar Introvič s Bluesberry (Mario Císař, Jirka Kredba, později Honza Špička) se vydává na svoji dlouhou a trnitou bluesovou pouť. Oba soubory mají zpočátku podobný repertoár - hrají se tradiční bluesové standardy se zlidovělými texty J. Škvoreckého a neznámých autorů (Libeňský plynojem, Francka a Johnny, Balada o Slimovi aj.). Žízeň k tomu přidává vlastní skladby Ivana Hlase, Bluesberry čerpají z klasického i moderního blues a odkazu mystické skupiny Vehykl Tluchoře Müllera. Občas sem přijíždí zkušení bratři Tesaříkové právě představující svůj YoYo Band, Vláďa Vytiska se spolužáky v písničkách mimořádného sdružení Míchačky betonu, bývalý Hlasův spoluhráč z mládí Hugo Khol a další. Vzniká celá řada nových seskupení a nových písniček, stěny se zdobí výtvarnými (M. Vrána, J. Kos, V. Rybín) a fotografickými (I. Poledňák) artefakty. Dochází ke vzniku zcela zvláštní, téměř klubové společnosti jakýchsi spřízněných duší.

Při sestavování hospodského reprezentačního týmu pro tehdy ještě ne tak velkou hanspaulskou ligu malé kopané (mimochodem : řada protagonistů hanspaulského hnutí - např. Introvič, Müller - se v počátcích této ligy velmi aktivně účastní, po její profesionalizaci pak např. Hlas i Introvič ligu podporují hraním na jejích plesech) dochází v průběhu několika málo piv k určení jeho jména jednoduchým zkrácením názvu Hostinec U Tyšerů. Tak vzniká tým 1. FC Houtyš léta působící ve 3. a 4. hanspaulské lize malé kopané a teprve až následně proslulý pojem HOUTYŠ jako takový...

Lógr

To vše od recenzí koncertů, včetně prezentace textů, povídek a poesie z místních zdrojů přes překlady beatnické literatury až po lokální drby s neobyčejnou důkladností květnatě popisuje lokální strojopisný občasník "Lógr", založený trojicí Ivan Poledňák, Ivan Hlas a Tluchoř Müller a vydávaný posledně jmenovaným v létech 1977 - 1983 1 až 4 x ročně v rozsahu 30 - 160 stránek za vydatné autorské podpory ostatních (zejména Olda Pejs, Petar Introvič, Vláďa Kouřil, Čest'a Huňát, Jeňýček Fischer, Vítek Malinovský atd.). Plátek je psán na starém psacím stroji Underwood přes kopíráky oboustranně v počtu 1 + 10 kopií a poté kolportován po různých skupinách hanspaulské společnosti. Se zájmem jej čte od několika desítek až po více než 100 lidí. Bohužel se řada čísel zejména prvních ročníků vůbec nedochovala. Z ostatních je patrné hudebně-literární zaměření na lokální tvorbu a zajímavé portréty a překlady ze zahraničí (americká a britská hudební scéna, beatová poesie a literatura). Podobně jako u hudební produkce je i zde primárním účelem společná zábava.

Od Jam Sessions po Jazzové dny (Navi Papaya, Hugo Band, Žlutej Pes a další)

Díky píli a ctizádosti se některým souborům časem daří prosazovat mimo Hanspaulku, přichází nabídky a zvolna roztáčí kolotoč koncertů v Praze i mimo ni, zejména na Moravě i na Slovensku, účastí na různých festivalech, tehdy řídké pořádaných a hustě navštěvovaných. Velkou úlohu zde hraje spřízněná Jazzová sekce svým obětavým a koncepčním přístupem k tzv. alternativní scéně. Na Jazzových dnech si získávají popularitu mnohé známé osobnosti, z Hanspaulky pak zejména Bluesberry a Ivan Hlas.

Na podzim 1978 po návratu z Ameriky zakládá Ondřej Hejma s Ivanem Hlasem a Tondou Smrčkou superskupinu Žlutý Pes s cílem hrát pořádné jižanské elektrické blues a boogie. Nová skupina má od samého začátku velký úspěch s repertoárem převážně od Ivana Hlase : *Miláčku vrať se, Hlava-Mapa, Žlutej Pes, Ruzyňský boogie* nebo *Automobil* v hutném provedení kapely (Petr Roškaňuk a Honza Martínek - kytary, Tonda Smrčka - bg, Eda Kuhn - sax, Vašek Lázníček - ds) a u nás neobvyklý zpěvácký drive Ondřeje Hejmy uvádějí posluchače do nadšení. Vygradovaná sóla obou kytaristů a šlapající rytmika umocňují dojem něčeho nového na tehdejší československé scéně.

Ivan Hlas však dlouho nezůstává a v r. 1980 s V. Rybínem, K. Kaletou a T. Hlavičkou sestavuje nový soubor Navi Papaya, ovlivněný reggae. Druhá verze skupiny s dnes populárními Honzou Kalouskem - g, Pavlem Kučerou - bg a bratry Richardem a Ivanem Dvořákem (piano a bicí) je asi nejlepší kapela Ivanovy kariéry. Písničky jako *Ráno, Den kdy se vrátila moje láska, Popílku spad, Před chvílí byla tma, Finanční tíseň, Cejtím se jak Rastaman* a celá řada dalších patří k tomu nejlepšímu z Ivanova bohatého repertoáru a některé z nich dodnes čekají na své zveřejnění.

Počátek 80. let je na Hanspaulce ve znamení velkého kvasu a značných aktivit. Vzniká řada nových skupin a písniček, mnohdy jepičího života, ale všeobecně rostoucí úrovně. Houtyš se zaplňuje dalšími muzikanty a jejich přáteli, organizují se hanspaulské večery u piána či na Velké Louce, zájezdy mimo Prahu apod. Velmi zdařilými akcemi jsou tzv. Jam Sessions na venkovských rodičovských sídlech čili spontánní víkendové festivaly pro známé, kde se vedle zkušenějších kolegů prezentují nová nebo příležitostná seskupení, pro něž je veřejné vystoupení velkou motivací. Dokumentární film ze sessions (kde je mu konec?) plní zadní sál Houtyše k prasknutí. Na třech sessions vystoupilo celkem 15 souborů !

Objevem je svého času nejslibnější hanspaulská kapela Hugo Band tvořená kytaristy Karlem Ešpandrem a Hugo Kholem, basistou Háňou Janáčkem a bubeníkem Jirkou Horálkem. Hugo Band svým syrovým instrumentálně velmi dobře zvládnutým elektrickým blues nadchl účastníky několika sessions, zájezdů a koncertů. Jejich rychlého konce je velká škoda. Horálek přechází na čas ke Žlutému Psu aby po kratších intermezzech (Pumpa) hrál s Countrybeatem v americkém Nashville, Ešpandr dokonce po různých pokusech končí u Mariky Gombitové...

Vzniká dívčí skupina Obludky, která získává značnou popularitu. Špička s Kosem zakládají Aoár, bratři Podpěrové Máji, Jirka Kozel Bartoš to zkouší s Michalem Veverkou, Lumír Tuček předvádí zcela osobitý recitační divadelní styl. S Pedopatem přichází Vašek Svojtka a zakladatelé Nerezu Vít a Sázavský se Zdeňkem Vřešťálem, se Slepou Uličkou pak Martin Schulz s Ondřejem Konrádem. U Bluesberry střídá Špička Kredbu a přichází Jirka Gilík a Honza Fischer. Při nočních seancích na Velké Louce do ztichlé Šárky lyricky i drsně preluduje tahací harmonika Jima Čerta Horáčka. Na Hanspaulce se objevuje Martin Kraus.

1. máj 1980, Jazzové dny a počátek 80. let

Asi nejslavnější akcí v Houtyši je improvizovaný koncert Stefana Diestelmanna na 1. máje 1980. Diestelmann je německý bluesman známý v Houtyši z LP desky. Toho roku překvapivě vystupuje s Countrybeatem v parku Julia Fučíka na Výstavišti. Mezi mávátkovým a šustákovým obecnstvem v rádiovkách působí včas obsazená první řada houtyšských muzikantů hodně nezvykle. Po vystoupení je překvapený Němec vylákn Vytiskou a Tluchořem na Hanspaulku, kam přijíždí ještě s Petrem Kalandou a Pavlem Skálou k mezitím rychle svolaným muzikantům posíleným přáteli z Originálního Synkopického Orchestru. Večer se znamenitě vydařil a Stefanovi se vůbec nechtělo z "Kopce"...

Jazzové dny a Jazzovou sekcí vydávané tiskoviny pomáhají rozšířit hanspaulskou muziku i do

vzdálenějších míst republiky, kde různí nadšenci udržují při životě malé kluby a snaží se pořádat nejrůznější akce. V důsledku velkého tlaku však příležitostí stále ubývá.

Obrovský šok znormalizované hudební scéně přináší na tehdejší dobu avantgardní singl YoYo "kvartetu" s J. Koubkovou a Combem Franty Hromady vedeným Danem Fikejzem s písní I. Hlase a O. Hejmy *Horký vzduch a písek*, která pochází z úspěšného vystoupení trojice Ventyl Brothers (Hlas, Hejma, Fikejz) na Jazzových dnech. Vokální kvartet YoYo Band (VI. a R. Tesařci, O. Hejma, J. Kuzma Novotný později J. Malík), který se od svého vzniku v polovině 70. let vypracoval na uznávanou veličinu alternativní scény, začíná počátkem 80. let zvolna přecházet z ryze soulového repertoáru na reggae. I když se YoYo Band přímo k Hanspaulce dnes již tak nepočítá, patří ke spřízněným skupinám podobně jako Classic Rock'n'roll Band a další.

V roce 1981 slaví Jazzová sekce 10 let své velmi užitečné činnosti, která je trnem v oku úřadů. Krátce na to jsou z úřední moci zrušeny již připravené Jazzové dny. Na Jazzovou sekci je vyvíjen velký tlak. Stát se s pomocí médií snaží o zglajchšaltování kultury. Komunistický týdeník Tvorba otiskuje ideologické zvrátky ve článku *Nová vlna se starým obsahem*, jehož obsah má pro alternativní scénu tragické následky. Celková atmosféra strachu se přenáší i na do té doby jakžtakž přístupné pořadatele, kteří se dostávají do ohniska kulturní kontroly. Kdo vyčnívá z řady, nevystupuje. Zákazy jsou nesmyslné: totální i lokální. Např. Bluesberry nesmí vystupovat ve Východočeském kraji. Jako desítky jiných je i Žlutý Pes donucen ke změně jména, a to dokonce dvakrát. Dochází k celkové kulturní pasivitě a se závisí se jezdí k sousedům do Varšavy a Budapešti.

Hanspaulské festivaly

Přes objektivní potíže však úroveň alternativní tvorby lze jen těžko přehlédnout a tak se častěji objevují zprávy v oficiálním tisku. Nejprve Mladý Svět a pak i Melodie informují o Hanspaulce. Televizní pořad F.R. Čecha a J. Císlera *Nerušit, skládám!* se snaží představit Ivana Hlase s Navi Papayou, Tomahawk čili Žlutý Pes, Bluesberry a Vpřed.

Zvýšené sebevědomí se projevuje úspěšným uspořádáním první oficiální ryze hanspaulské přehlídky pod názvem *Hanspaulský šmytec 1982* v sále kina Domovina, kde vystupuje celkem 9 skupin. Velkou podporu poskytuje Olina Fialová z OKD Praha 6.

Žlutý Pes přejmenovaný na Tomahawk a posléze na Hudebně zábavnou skupinu Ondřeje Hejmy se posiluje Jirkou Hrubešem (přechodně dvoje bicí Horálek+Hrubeš!), Frantou Kotvou a Jirkou Plechem Novotným, zatímco Tonda Smrčka sestavuje výborný soubor Pumpa, kam přechází i Horálek. U postupně se elektrifikujících Bluesberry působí rozruch osobitým projevem vlastními písněmi *Rekreace s ROH*, *Párek v těstíčku* a *Nové Wawky* zpívající bubeník Martin Kraus. Jeho předchůdce Jeňýček Fischer prezentuje své vlastní věci s výtečným Bim Bandem neboli Hanspaulským hudebním woršestrem. Kolem basisty populárního Nerezu Vládi Vytisky a pianisty Šlupky-Svěráka se schází skupina přátel jazzu, kterým bylo dáno do vínku jméno Hudba ke kávě. Případně posměváčky však "kafisté" uzemňují pohodovou muzikou.

Tyto a řada dalších skupin vystupují na Hanspaulských hudebních dnech v prosinci 1982, tentokrát doma na hanspaulské Zavadilce, kde speaker Tluchoř uvádí celkem 18 skupin! Mezi účinkujícími jsou i hosté: 380 m.n.m., Jasná Páka, Nerez a tehdy začínající hanspaulští Törr. Znamení divadlo předvádějí bratři Cabanové, Lumír Tuček & Vpřed a Mimosa. Nejzajímavější jsou vystoupení Pumpy, Nerezu, Ejhle! a Introvičova Bluesbandu s dechací z OPSO. Velký finanční úspěch a příznivá situace umožňují O. Fialové a Introvičovi s Müllerem záhy další, tentokrát již skutečně monstrózní opakování.

Červnové *HaHuLe 1983* neboli *Hanspaulské hudební léto* nabízí ve 4 tematických večerech nejlepší hanspaulskou muziku a celou řadu hostů - mj. Karel Plíhal, Nerez, Bonsai, Dan Kohout - celkem 24 interpretů! Navi Papaya tu hraje svoji labutí píseň (bratři Dvořákové se chystají k Bluesberry), Kalousek zakládá Roxanne (s Mirkem Linhartem - dnes YoYo Band, P. Kučerou a O. Muchou). Obě akce na Zavadilce vykazují obrovské množství nadšených diváků. Nejlepší dojem zanechávají Fischerův Woršestr, Plíhal, Bluesberry, ale nade vším vyčnívá Žlutý Pes, jehož skvělý koncert přijíždí předčasně ukončit přivolaná bezpečnost. Následkem toho jsou *HaHuLe* na dost dlouhou dobu poslední akcí svého druhu na Hans Paul City...

Krausberry, Hlava-B a Nahlas

Velký ohlas vystoupení na Jazzových dnech a pořadatelské úspěchy Hanspaulských hudebních dnů, umocněné průběžným zviditelňováním hanspaulské tvorby po celé republice způsobuje rozpuštění lokální kulturně-společenské platformy v davu příchozích obdivovatelů. K "rozvrácení společnosti zvenku" přispívá vývoj životních osudů hlavních osobností, které se časem rozcházejí mimo Hanspaulku i mimo Prahu, mnohdy i mimo republiku až do zámoří. Důsledkem je stále méně možností vzájemných setkání. Na druhé straně dochází pomalu k určitému uvolňování napětí a Hanspaulka přesouvá své působišťe definitivně na známé scény.

Mezitím mírně elektrifikovaní Bluesberry šokují ortodoxní folkaře vítězstvím na Portě a Ivan Hlas sestavuje se Zuzanou Navarovou a VI. Vytiskou z Nerezu a P. Cinglem kouzelný OuVeJ Band, kde se nádherným způsobem snoubí lyrika Hlasových skladeb s citlivým přednesem protagonistů této kapely. Škoda jen dosti krátkého trvání této idyly.

V polovině 80. let rozchodem hráčů z Bluesberry vznikají kolem Martina Krause rockově bluesoví Krausberry, kteří s menšími změnami svojí původní muzikou dodnes vyprodávají pražské kluby. Základ tvoří Martin Kraus s bratry Dvořáky, hrají zde kytaristé Martin Kučaj s Karlem Kaletou, později Honza Volný s Vaškem Svojtka a ještě později i Mario Císař, který v letech 1985-89 vede vlastní soubor Bosá Hlava (oficiálně Hlava-B), ve které dále hrají Jirka Kozel Bartoš, Honza Špička později Tonda Smrčka, Hynek Schneider, Gustav Sedlmayer, Jarda Trachta a Vítek Malinovský. Tato skupina má zajímavý vlastní repertoár dvojice Císař-Müller a využitím dechové sekce dosahuje v té době neobvyklý sound. Jejich velkoměstské blues přináší slušnou popularitu, cenu na Vokalíze a dvě EP-desky, z nichž druhá je velice zdařilá. Introvič uvádí do Bluesberry další zajímavé hudebníky, mj. šéfa skupiny Tucet a schopného autora Petra Jurkoviče. Mezitím Ivan Hlas zakládá se zkušeným klávesistou Vlastou Voraem novou skupinu Nahlas, kde se potkává kytarista Pavel Skála s bubeníkem Pavlem Skalou, na housle hraje Pavel Cingl, piano Petr Pištora a basu bývalý spoluhráč z Papaye Pavel Kučera. Skupina se díky kvalitě obsazení a repertoáru okamžitě a ve velkém stylu prosazuje.

Konec 80. let

Od poloviny 80. let se shodou okolností pootevírají dveře nahrávacích studií vydavatelství Panton, takže světlo světa spatřují v rámci různých edičních témat nejprve EP-desky, avšak koncem desetiletí mají Nahlas, Bluesberry, Žlutý Pes i Krausberry vydané své první LP-desky, YoYo Band dokonce dvě. Produkce není vůbec jednoduchá a nelze ji provést zcela dle vlastních představ, nicméně jde o pokrok signalizující světlo na obzoru. Pořádání Rockfestů v Paláci Kultury od roku 1986 sice čpí oficiálními složkami, avšak přesto přispívá k šíření dobré muziky. Díky velké oblibě a vyprodaným koncertům mají hanspaulské skupiny řadu pravidelných vystoupení. Z koncertů v Malostranské Besedě (zejména pravidelných posledních pátků v měsíci Bluesberry) se stává vítaná možnost setkávání starých známých.

Že však ještě zdaleka není vyhráno, dosvědčují smutné události roku 1986. Aktivní přístup mladých rozhlasových pracovníků, kteří představují zajímavé novinky v pořadu Rock pro tento rok, zastavuje vítězná píseň skupiny Krausberry *Doláče* od Zdeňka Vřešťála. Krátce po její výhře je z ideologických důvodů pořad zrušen ! Ve stejném roce je z úřední moci přepadeno sídlo Jazzové sekce, zabaveny pracně zpracované materiály a odsouzení přední představitelé JS. Její vedoucí Karel Srp je propuštěn až během roku 1988.

Nová doba

Toužebně očekávaný politický převrat v listopadu 1989, ve kterém se většina protagonistů HPC aktivně angažuje, přináší také negativní změny, např. zavření Houtyše a rozpad některých kapel. Nová doba přináší nové možnosti - jen je dokázat využít. Přináší zcela zasloužené splnění dávných snů pro ty nejlepší : Ivana Hlase a YoYo Band, kteří se rázem dostali až na samý vrchol žebříčků popularity. Zejména Hlasův přínos je velmi významný (dnes se zdá být nepochopitelné, že jeho písničky byly odmítány, zatímco éterem zněly neuvěřitelné zhovadilosti). V nedalekém závěsu se novými alby prezentují Žlutý Pes, Krausberry a i opětně pozměnění Bluesberry (s V. Koptou a dechovou sekcí), kteří v r. 1997 oslavují již 25 let své existence povedeným živým albem z Malostranské Besedy, která se stává kmenovým klubem hanspaulské scény. Nejvíce alb - a výborných - má na kontě Ivan Hlas, který navíc významně autorsky i interpretačně přispívá k úspěchu hudebního filmu ze starých Dejvic na motivy povídek Petra Šabacha *Šakalí léta*, na

jehož velmi podařených písních se podílí celá řada hanspaulských a dejvických muzikantů a kde hraje Pepa Pilař sovětského velvyslance. Při této příležitosti se připomíná starý známý Honza Kalousek, který se po návratu z Kanady řadí do popředí českého rocku. To už si ale nejspíš všichni pamatujeme...

Ušlechtilým počinem Karla Srpa z vydavatelství Artforum je vydání průřezu hanspaulskou poezií houtyšské éry, který v roce 1997 ze starých sbírek uspořádali Ivan Poledňák a Přemysl Blahák. Čtenářské obci se tím otevírají již polozapomenuté stránky poesie a textařských artefaktů předních hanspaulských autorů I. Hlase, V. Kopty, V. Malinovského, J. Fischera, I. Poledňáka, M. Veverky, P. Blaháka, J. Müllera a dalších, kteří na stránkách Lógru a dalších časopisů (Frantyka, Ovnyvál) dotvářeli obraz tehdejší hanspaulské hudební společnosti. Určité množství výtisků této jedinečné sbírky je ještě k dispozici.

Po definitivním uzavření Houtyše v roce 1992, ale prakticky již dlouho předtím, byla Hanspaulka kulturně-společensky nehybná. Jediným pokračovatelem hanspaulského hnutí byla velmi populární skupina Tata Bojs kolem Mardoši Huňáta. Jejich 6 alb velmi originálního autorského přínosu a vyprodané sály hovoří samy za sebe.

Svého času skandální výrok Martina Krause, že "Hanspaulka je chcíplej pes a Houtyš ohlodávání mrtvol" (pocházející již z 80. let !) se snaží dnes vyvrátit hned několik kapel, jejichž členové buď z Hanspaulky přímo pocházejí nebo jsou s ní jinak těsně spjati. Jedná se v první řadě o zajímavou skupinu OOO Orchestra pod vedením Jirky Horálka, složenou z 12-15 z větší části původně zcela amatérských muzikantů od školního věku (P. Šabach ml.-g) až pamětníky (J. Sadílek ex-STP, V. Malinovský ex-Hudba Praha) s mohutnou dechovou sekcí. První alba nám přináší dobře zahráný a osobitě aranžovaný repertoár 60. let s výtečnými vlastními texty většinou z pera J. Babky, ale i J. Zavřela a J. Sadílka. Skupina přežila svůj rozpad a přestavěná formace se zpěvákem Mario Císařem a posílená dalšími vynikajícími hráči (Isan Novotný, Honza Volný, Richard Dvořák) nadále úspěšně plní místní sály. Dále je třeba zmínit Sex Libris (dříve Trioda), pop-metalový projekt kolem dvojice Vítek Malinovský - Štěpán Albrecht, který se postupem času rozrostl o pětičlennou dechovou sekci. Po svých 25 let starých stopách se vydává soubor Jeňýčka Fischera s názvem Wooden Shoes (J. Čamrák Holub, P. Alexander, V. a E. Koptové, J. Kozel Bartoš, J. Isan Novotný, V. Zíma, V. Klusáček a V. Malinovský) a v neposlední řadě je třeba vyzdvihnout bluesrockový soubor velmi zdatných juniorů pod značkou Milo, udivující strhujícím drivem a instrumentální vyspělostí.

Můžeme-li dnes hovořit o částečné renesanci houtyšského ducha na Hanspaulce, pak jen díky aktivitě několika obětavých nadšenců na několika málo místech. Jedním z nich je soukromý pub-club U Rafa, který čas od času dává tolik potřebný prostor různým seskupením a různým žánrům. Pravidelnou scénou se stává hostinec Na Slamníku, kde hrají mj. Clasic Rock'n'roll Band, OOO, P.R.D.I., Strahov a další. Největší akcí je každoroční DejHuLe - dejvické hudební léto na Kotlářce (minule na Vítězném náměstí), kde ve prospěch motolské nemocnice zadarmo vystupuje celá řada nejznámějších kapel. Díky těmto aktivitám je opět na co chodit. Jednou za rok vždy před Vánoci se dařívá svolat dohromady hanspaulské muzikanty na předvánoční sraz spřízněných duší. Sál praská ve švech, pivo sotva teče a všem je o dvacet let méně...

Závěrem

Přes značný lokální patriotismus lze dost objektivně prohlásit, že hanspaulské hnutí mělo pro českou hudební scénu významný přínos. Již počet interpretů, kteří svým významem překročili hranice původně víceméně uzavřené společnosti, je velmi úctyhodný. Řada z nich specifickým způsobem přispěla k vývoji české hudební scény konce 20. století : Ivan Hlas svým neopakovatelným upřímným autorským a pěveckým projevem a schopností napsat a zrealizovat obrovské množství pěkných bezprostředních písniček s výstižnými slogany, YoYo Band skvělou kombinací autorské a interpretační invence se spontánním vícehlasým vokálem, Žlutý Pes stylovým projevem vysoké instrumentální úrovně, Bluesberry vyhraněným stylem a vytrvalým transponováním blues do české podoby včetně zavádění celé řady nových prvků, Bosá Hlava zavedením neobvyklého pojetí dechové sekce velkoměstského blues, což se podařilo OOO Orchestra dotáhnout do dalšího stadia, Krausberry osobitou interpretací a autorským zázemím, Honza Kalousek výstižným pojetím a náladou svých písniček. K těmto dnes již legendám se počínají řadit další...

Možná větší význam mělo pro lokální scénu, samo pro sebe, jako kompaktní společnost spřízněných duší příbuzného založení. Podobných společností vznikalo a vznikne na různých místech určitě hodně, zdejší intenzivní tvůrčí činnost ve prospěch vlastní zábavy však byla jistě mimořádná. Možná shodou okolností, možná i trochu jako následek se z této společnosti profiluje celá řada osobností, které dokáží oslovit širší vrstvy populace a přenést tak kousek té hanspaulské atmosféry mezi ostatní lidi.

jam